

26/02

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van 25 januari 2026 door A, hierna te noemen klaagster, ingediende klacht tegen B, hierna te noemen verweerder, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, gebruiker van het dienstmerk psycholoog NIP.

I De procedure

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift met de bijlagen d.d. 25 januari 2026;
- het verweerschrift met de bijlagen d.d. 17 februari 2026;
- de pleitnotitie van verweerder zoals voorgedragen ter zitting.

De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden ter zitting van het College van 3 juni 2026, waarbij klaagster en verweerder aanwezig waren. Klaagster werd vergezeld door haar partner en vertrouwenspersoon, C. Verweerder werd bijgestaan door mw. mr. D. Schut-Wolfs, als senior juridisch specialist werkzaam bij DAS.

II Wat is er gebeurd?

Op grond van de stukken en van hetgeen ter zitting heeft plaatsgevonden kan van het volgende worden uitgegaan:

- a. Klaagster (hierna ook moeder) heeft samen met haar ex-echtgenoot D (hierna ook vader) drie kinderen: E geboren in 2010, F geboren in 2013 en G geboren in 2014.
- b. Vader en moeder zijn in 2018 gescheiden en behielden het gezamenlijk ouderlijk gezag. Zij hebben een ouderschapsplan opgesteld en als zorgregeling een co-ouderschap afgesproken.
- c. Klaagster en vader zijn gaandeweg in een complexe echtscheiding geraakt waardoor de zorgregeling niet (langer) werd uitgevoerd en de kinderen onder toezicht werden gesteld van een Gecertificeerde Instelling (GI). Tussen de ouders liepen verschillende juridische procedures.
- d. De kinderen wonen bij moeder.
- e. Klaagster en vader hebben beiden nieuwe partners.
- f. Door de rechtbank is in januari 2022 een nieuwe zorgregeling vastgesteld. Deze beschikking is in juli 2022 in hoger beroep bekrachtigd door het Hof waarbij de GI is aangewezen om de regie te voeren over het contactherstel tussen vader en E en vader en G. Tussen F en vader was er wel contact.
- g. Vanaf september 2023 was klaagster in hechtingsgerichte ouderbegeleiding voor kinderen bij H, gz-psycholoog en systeemtherapeut. Vader heeft aangegeven geen hulp van deze psycholoog te willen.
- h. Verweerder is werkzaam als psycholoog NIP in haar Psychologiepraktijk X te Z.
- i. Op 26 april 2024 heeft de rechtbank Gelderland een beschikking gegeven. Deze beschikking is niet aan het College overgelegd.

26/02

Aan verweerster is in die beschikking door de rechtbank opdracht gegeven een deskundigenbericht uit te brengen over de volgende onderzoeksvragen (zoals weergegeven in de rapportage van verweerster):

Vraag 1: Welke invloed uit het verleden speelt een rol bij de omgangsproblematiek?

Vraag 2: Welke redenen geven betrokkenen voor de contactbreuk en zijn deze in de loop der tijd veranderd?

Vraag 3: Zijn er praktische redenen waarom de zorgregeling niet uitgevoerd kan worden?

Vraag 4: Zijn de redenen voor de contactbreuk gegrond?

Vraag 5: Zijn er signalen dat er sprake is van het proces van ouderonthechting?

Vraag 6: Staan de betrokken partijen (inclusief het sociale en professionele netwerk) emotioneel achter de uitvoering van een zorgregeling?

Vraag 7: Wat zijn de ontwikkelingsbedreigingen op korte- en langetermijn?

Vraag 8: Welke interventie is nodig om de onderliggende problemen op te lossen zodanig dat de kinderen beide ouders in hun leven kunnen houden (zorgregeling)?

Vraag 9: Is een co-ouderschap, zoals deze op dit moment vastgelegd ligt, in het belang van de kinderen en zo nee, wat zou een passende omgangsregeling zijn voor de kinderen? Wat is er nodig om de omgangsregeling ten uitvoer te brengen (op langetermijn)?

- j. Verweerster heeft aan de ouders voorafgaand aan het onderzoek een folder complexe omgangsproblematiek ter hand gesteld waaruit haar werkwijze blijkt.
- k. Verweerster heeft vervolgens in de periode juni tot en met september 2024 onderzoek ter beantwoording van bovengenoemde vragen gedaan en heeft daartoe met elk van de ouders apart een semigestructureerd interview gevoerd. Ook heeft verweerster de kinderen thuis ieder apart gesproken. Daarnaast heeft verweerster ouders en kinderen verzocht vragenlijsten in te vullen en heeft zij gestructureerde gesprekken met informanten uit hun sociaal netwerk gevoerd. Ook heeft verweerster betrokken professionals gesproken, waaronder de GI LJ&R en de GI JbGld. Verweerster heeft bij de ouders nadere stukken opgevraagd en verkregen, waaronder processtukken. Ten slotte heeft verweerster aanvullende stukken ontvangen van de nieuwe partner van klaagster, C voornoemd, en van derden.
- l. Op 14 augustus 2024 heeft verweerster het door haar naar aanleiding van de onderzoeksbevindingen opgestelde uitgebreide conceptrapport aan de ouders verzonden met uitleg over hun correctierecht. Daarbij is de ouders tot 28 augustus 2024 de tijd gegeven op het rapport te reageren.
- m. Vader heeft binnen deze termijn gereageerd. Zijn opmerkingen zijn deels verwerkt in het rapport en blijken deels uit bijlage A bij het rapport.
- n. Op 2 september 2024 heeft H voornoemd door middel van een verslag een reactie gegeven op de rapportage van verweerster.
- o. De advocaat van moeder heeft om uitstel gevraagd wat betreft het reageren op het rapport en heeft dit verkregen waarna alsnog op 9 september 2024 haar opmerkingen op het rapport via PDF bij verweerster zijn ingediend. Deze opmerkingen zijn vervolgens door verweerster als losse bijlage toegevoegd aan de rapportage.
- p. Op 10 september 2024 heeft verweerster het deskundigenrapport met de bijlagen aan de rechtbank gezonden.

De conclusie van dit aan het College overgelegde rapport van verweerster luidt bij vraag 9 onder meer:

"(...)

Gezien de uitkomst van dit onderzoek acht de onderzoekster het wel in het belang van de kinderen dat er in de toekomst contactherstel met vader wordt gerealiseerd. Met hun vader

26/02

delen de kinderen de helft van hun DNA, en zij zullen dientengevolge herkenning in hem ervaren, herkenning die er moet mogen zijn, hij kan in dezen niet zomaar vervangen worden, ook niet door een liefhebbende stiefvader (CvT: waarmee is bedoeld C voornoemd). Co-ouderschap daarbij acht onderzoekster de gewenste uitkomst. Deze vorm van ouderschap na scheiding biedt - zo wijst onderzoek uit - een beschermende factor tegen contactverlies (...)"

- q. Op 29 januari 2025 heeft bij de rechtbank de mondelinge behandeling van onder meer de procedure betreffende wijziging van de verdeling van zorg- en opvoedingstaken plaatsgevonden. Hierbij waren behalve vader en moeder met hun advocaten eveneens vier vertegenwoordigers van de GI en verweerster als deskundige aanwezig.
- r. Op 14 maart 2025 heeft de rechtbank Gelderland mede naar aanleiding van deze mondelinge behandeling een beschikking gegeven, die verweerster aan het College heeft overgelegd. In de beschikking is onder meer een voorlopige gewijzigde regeling voor de verdeling van de zorg- en opvoedingstaken van ouders over de kinderen opgenomen met als doel toe te werken naar een passende vorm van co-ouderschap.

III De klacht

De klacht houdt in, zakelijk en kort weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld omdat zij bij het opstellen van het deskundigenrapport:

1. Onbevoegde en onbewezen diagnostische aannames heeft gehanteerd zoals dat klaagster zou lijden aan een jeugdtrauma;
2. Onvoldoende triangulatie en partijdige bronweging heeft toegepast;
3. Relevante informatie over vader niet actief heeft onderzocht;
4. (Professionele) tegenspraak van gz-psycholoog H niet serieus heeft genomen;
5. De opmerkingen van klaagster die zij heeft gemaakt naar aanleiding van het conceptrapport, niet heeft willen verwerken;
6. Met haar geen gesprek wilde aangaan naar aanleiding van het concept-rapport.

Klaagster stelt hiertoe dat verweerster inhoudelijk een onjuist rapport heeft opgesteld. Zij heeft wat betreft klaagster een pathologiserend verklaringsmodel gehanteerd dat geen recht doet aan de omstandigheden en niet voldoet aan de vereisten van onafhankelijke oordeelsvorming. Ook heeft zij op de verzoeken om heroverweging onvoldoende professioneel gereageerd. Daarnaast was zij bij het verzamelen van feiten partijdig en heeft zij ongefundeerd aangenomen dat vader geen kwaad meer zou spreken over moeder, hetgeen niet klopte.

Dit alles heeft ertoe geleid dat er spanningen in het gezin van klaagster en haar nieuwe partner zijn blijven bestaan en dat haar ex-man het rapport ten onrechte gebruikt om zichzelf te presenteren als slachtoffer van ouderverstoting. Dit terwijl de kinderen van klaagster gedurende zeven jaar zijn blootgesteld aan het slecht spreken door vader over hun moeder. Het rapport van verweerster heeft volgens klaagster een schadelijke doorwerking gehad. Verweerster had volgens klaagster bij het opstellen van het rapport een andere afslag kunnen nemen door onveiligheid bij vader voor de kinderen vast te stellen.

IV De reactie van verweerster

Verweerster heeft de klacht gemotiveerd betwist. Zij heeft aangevoerd dat haar onderzoek en rapportage niet gericht is op het zoeken naar schuldigen, maar op het in kaart brengen

26/02

van de dynamieken onderliggend aan de problematiek tussen ouders. Met de beantwoording van de vragen van de rechtbank wil verweerster de ouders op basis van haar brede kennis adviseren hoe te handelen in hun eigen belang én in het belang van de kinderen. Voor zover van belang voor de beoordeling van de klacht zal daarop in het onderstaande nader worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

Welke uitgangspunten gelden bij de beoordeling?

V.1. Bij de tuchtrechtelijke toetsing van professioneel handelen gaat het er niet om of dat handelen beter had gekund, maar om het beantwoorden van de vraag of de psycholoog de zorgvuldigheid heeft betracht die van een redelijk handelend en redelijk bekwaam psycholoog kan worden verwacht door te handelen naar de Beroepscode.

De bespreking van de klacht

V.2. Het College oordeelt dat de klacht in al haar onderdelen ongegrond is. Hierna zal het College uitleggen hoe het tot deze beslissing is gekomen.

V.3. Artikel 98 van de Beroepscode schrijft voor dat de psycholoog zich in rapportages beperkt tot het vermelden van die gegevens en beoordelingen die voor het doel van de rapportage noodzakelijk zijn.

Het rapport dient volgens dit artikel minimaal aan de volgende eisen te voldoen:

- *Het rapport vermeldt de feiten, omstandigheden en bevindingen waarop het berust;*
- *Het rapport geeft blijk van een geschikte methode van onderzoek om de voorgelegde vraagstelling te beantwoorden;*
- *Uit de rapportage moet duidelijk blijken op welke gronden de bevindingen en conclusies berusten en wat de beperkingen daarvan zijn;*
- *Het rapport vermeldt de bronnen waarop het berust, daaronder begrepen de gebruikte literatuur en de geconsulteerde personen;*
- *In de rapportage wordt melding gemaakt van de vertrouwelijke aard en na verloop van welke termijn de conclusies redelijkerwijs hun geldigheid hebben verloren.*

Het College toetst of het onderzoek door de psycholoog dat tot de rapportage heeft geleid, uit het oogpunt van vakkundigheid en zorgvuldigheid de tuchtrechtelijke toets der kritiek kan doorstaan en of de psycholoog binnen de grenzen van zijn deskundigheid is gebleven. Ten aanzien van de conclusie van de rapportage wordt beoordeeld of de psycholoog in redelijkheid tot die conclusie heeft kunnen komen.

V.4. Uit de rapportage blijkt, anders dan klaagster aanvoert, niet dat verweerster bij de opstelling daarvan onbewezen diagnostische aannames over klaagster heeft gehanteerd die hebben geleid tot de door verweerster getrokken onjuiste conclusie dat klaagster zou lijden aan jeugdtrauma (klachtonderdeel 1). In de rapportage wordt het woord jeugdtrauma door verweerster in het geheel niet genoemd. De conclusie van verweerster is juist dat de huidige dynamiek tussen ouders overkoepelend is gerelateerd aan de bij beide ouders bestaande existentiële angst om de kinderen aan de andere ouder te verliezen en hun gebrek aan

26/02

vertrouwen in de andere ouder (rapport pag. 13). Klachtonderdeel 1 is feitelijk onjuist en hiermee ongegrond.

V.5. Evenmin is gebleken dat verweerster in haar onderzoek een ongeschikte methode van onderzoek heeft gebruikt door onvoldoende dan wel niet adequate triangulatie (a) en partijdige bronweging (b) toe te passen (klachtonderdeel 2).

Uit de bevindingen die zijn weergegeven in de rapportage blijkt dat verweerster bij het onderzoek steeds meerdere perspectieven heeft betrokken. Zo heeft zij op gestructureerde wijze gesproken met beide ouders, met de kinderen en met de door iedere ouder op verzoek van verweerster aangedragen informanten uit het sociaal netwerk. Daarnaast heeft verweerster met een ruime kring van betrokken professionals gesproken zoals de huisarts, verschillende betrokkenen op de basisschool, de jeugdbeschermers, verschillende bij het gezin betrokken psychologen en een jeugdzorgorganisatie. Hieruit blijkt naar het oordeel van het College dat voldoende triangulatie door verweerster is gebruikt om de vraagstelling (zoals vervat in de 9 vragen van de rechtbank) te kunnen beantwoorden.

Uit het rapport blijkt, anders dan klaagster ongemotiveerd stelt, ook niet dat verweerster stelselmatig bronnen uit de kring van vader hoger zou hebben aangeslagen dan die van haar, waarmee volgens klaagster sprake zou zijn van selectieve bronacceptatie dan wel een risico op selectiebias. Verweerster heeft naar het oordeel van het College in de rapportage de door alle betrokkenen verstrekte informatie op voldoende evenwichtige wijze weergegeven en gewogen. Zo vermeldt zij ook negatieve conclusies en feiten over vader zoals dat hij in het verleden lelijk heeft gesproken over moeder, dat hij E gebruikte als boodschapper en de kinderen bevroeg na een bezoek aan moeder. Dat klaagster in de beide door haar bij dit klachtonderdeel genoemde voorbeelden van mening is dat er nog ander onderzoek verricht had kunnen worden dat tot andere - wel door haar gewenste - conclusies had kunnen leiden, doet aan het voorgaande niet af.

Klachtonderdeel 2 is hiermee in zijn geheel ongegrond.

V.6. Klachtonderdeel 3 (inhoudende dat verweerster relevante informatie over vader niet heeft onderzocht) is evenmin gegrond.

Klaagster heeft gesteld dat vader opvliegend is en dat ten onrechte uit de rapportage niet blijkt dat het voor de kinderen onveilig is bij vader. Klaagster meent ook dat verweerster uit had moeten vragen bij de kinderen waarom zij niet naar papa willen.

Verweerster heeft hiertegen aangevoerd dat zij alle door betrokkenen genoemde situaties in haar onderzoek even serieus neemt en dat zij een spiegel voor partijen tracht te zijn.

Verweerster is van mening dat de door klaagster genoemde vraag aan de kinderen een doodslaande vraag is en dat zij die vraag vanuit haar methode op andere wijze onderzoekt. Het College is van oordeel dat in de rapportage voldoende - ook negatieve, bijvoorbeeld afkomstig van de broer van vader - informatie over vader is te vinden. Daarnaast heeft verweerster voldoende toegelicht hoe de vraagstelling aan de kinderen is geweest en het College acht deze wijze van vraagstelling juist. Dat de conclusie in de rapportage anders is dan klaagster had gewild, maakt niet dat deze onjuist is.

V.7. Wat betreft de klachtonderdelen 4 en 5 die beide betrekking hebben op (professionele) tegenspraak op het rapport en hoe hiermee door verweerster is omgegaan, is artikel 94 van de Beroepscode relevant. Dit artikel luidt als volgt:

"Correctie, aanvulling of verwijdering van gegevens in de rapportage

De gegevens in de rapportage, waarvan de cliënt aannemelijk maakt dat ze feitelijk onjuist of onvolledig zijn dan wel niet ter zake doen gezien de doelstelling van de rapportage, worden door

26/02

de psycholoog gecorrigeerd, aangevuld of verwijderd. Dit geldt niet voor de bevindingen en conclusies, deze behoren tot de professionele verantwoordelijkheid van de psycholoog.”

Uit voormeld artikel volgt dat verweerster niet verplicht was om de volgens klaagster onlogische conclusies in de rapportage aan te passen. Ook was verweerster niet verplicht de bevindingen van psycholoog H, die moeder als ouder begeleidt, over te nemen.

De bevindingen en conclusies in rapportage behoren immers tot de professionele verantwoordelijkheid van de psycholoog.

De klachtonderdelen 4 en 5 zijn hiermee niet gegrond.

V.8. Ten slotte was verweerster niet verplicht om met klaagster het gesprek aan te gaan over het concept-rapport (klachtonderdeel 6). Verweerster had de opdracht om als onafhankelijk deskundige een deskundigenbericht uit te brengen aan de rechtbank. Het zou dan niet van transparant handelen getuigen om slechts met één van beide partijen het gesprek aan te gaan over de uitgebrachte rapportage. Met verweerster is het College van oordeel dat klaagster haar zienswijze en kritiek op het rapport ter zitting van de rechtbank van 29 januari 2025, waar alle betrokkenen aanwezig waren, naar voren diende te brengen. Klachtonderdeel 6 is hiermee evenmin gegrond.

V.9. Het voorgaande betekent dat, nu ook overigens niet is gebleken van tuchtrechtelijk verwijtbaar handelen door verweerster, de klacht ongegrond zal worden verklaard.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht ongegrond als voormeld.

Aldus gewezen en verzonden op 15 juli 2026

door:

mr. P.B. Martens, voorzitter,
mr. E.A.M. Driessen, secretaris,
drs. H. Geertsema,
drs. R.A.M. Postma,
drs. A. Wensing-Kruger,
leden

en ondertekend door de voorzitter,

w.g. P.B. Martens